

University of Groningen

Delirium in older outpatients

Quispel-Aggenbach, Daisy

DOI:
[10.33612/diss.258169144](https://doi.org/10.33612/diss.258169144)

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:
2022

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):
Quispel-Aggenbach, D. (2022). *Delirium in older outpatients: detection, prevalence and prognosis*. [Thesis fully internal (DIV), University of Groningen]. University of Groningen.
<https://doi.org/10.33612/diss.258169144>

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Dankwoord

In 2013 begon Dika Luijendijk bij Bavo Europort van Parnassia (nu Antes) aan onderzoek naar ouderen met delier en had mensen nodig die daaraan wilden bijdragen. Aangezien ik erg geïntrigeerd werd door het ziektebeeld en ik mijzelf verder wilde ontwikkelen besloot ik de uitdaging aan te gaan. De kwaliteit van leven van de patiënt staat bij mij altijd op de eerste plaats en het was mij duidelijk dat het doormaken van een delier daar grote invloed op had - en geen positieve. Er was bovendien weinig bekend over delier bij ouderen in de thuissituatie. Het doen van onderzoek heb ik ervaren als interessant en uitdagend, en nog steeds beleef ik daar veel plezier aan.

Later kreeg ik de mogelijkheid te promoveren en die heb ik aangegrepen. Achteraf gezien moet ik eerlijk zeggen dat ik niet goed heb overzien hoeveel werk dit zou zijn. Ik werk in de zorg, heb een gezin, en een dag in de week houd je je bezig met onderzoek (maar meestal waren dat meerdere dagen per week). Dus het een en ander had een grote invloed op mijn sociale leven. Daarbij kwam dat de bijbehorende statistiek mij veel hoofdbrekens heeft opgeleverd. Toch was het een geweldige reis waarvan ik veel heb geleerd. En zo kom ik bij het allerbelangrijkste stuk van dit dankwoord: De mensen zonder wie ik nooit zo ver gekomen was.

Het allereerst wil ik Dika Luijendijk bedanken voor haar eindeloze steun, en de prettige samenwerking. Het feit dat wij soms anders tegen zaken aankeken leidde tot interessante discussies en daar werd het onderzoek alleen maar beter van. Zeker ook vermeldenswaardig zijn de gezellige werklunches halverwege onze woonplaatsen bij de plaatselijke La Place. Jammer dat Corona hier lange tijd een einde aan maakte, maar daar is niets aan te doen.

Als tweede wil ik Sytse Zuidema bedanken voor de positieve support, het meedenken over manuscripten, en de mogelijkheid te promoveren. Wij delen onze liefde voor kwetsbare ouderen.

Ik wil ook mijn collega's bedanken die mij hielpen om patiënten te onderzoeken en gegevens te verzamelen. Ik weet dat alles wat extra is soms niet altijd fijn is maar ik heb weinig mensen horen klagen. Verder wil ik mijn werkgever Antes bedanken, die mijn onderzoek financieel heeft gesteund., Ook collega Matthijs Deen verdient een bijzondere vermelding vanwege zijn enthousiasme en ondersteuning bij mijn reis door de wereld van de statistiek.

Als laatste, maar niet als minste, wil ik mijn man Richard en dochter Tessa bedanken voor hun hulp wanneer ik moe of gefrustreerd was omdat iets niet werkte zoals ik wilde, of weer aangepast moest worden. Ik weet dat ik niet altijd de makkelijkste geweest ben en ik kan jullie niet genoeg bedanken. Zonder jullie vertrouwen en steun was ik nooit zo ver gekomen.